

„Квартетътъ какъ да ни напръдни;
 „Цигулка поти на тозъ часъ
 „Ний всичко имамъ при насъ
 „Кажь ни салъ, кой гдѣ и какъ да сѣдни.“ —
 И славейтъ на тойзи глъчъ
 Отрѣзва, като съ калъчъ:
 „За музикантина човѣкъ
 „Совсѣмъ се иска другий лѣкъ, —
 „Умѣние трѣбва да е тамъ,
 „Уши по тънки, за макамъ;
 „А вий приятели, какъ ни сѣднете,
 „За музиканти,
 „Като бербанти,
 „Не сте, и хичъ не се перете.“ —
 Недѣй си славѣй рѣчъ тронъ;
 Млъкни, хврѣкни си, — зацуши!

Орелъ и Крътъ.

Орелъ съ орлица —
 На ново да се преселятъ —
 Сгласили се двоица.
 Потеглили-летятъ, —
 Хвърчатъ високо подъ небето,
 И до полето
 На близу висъ канара
 Всредъ честа-пуста хемъ гора;
 А тамъ въ гората
 Отъ канарата
 Вода течала бистротечна,
 И стръмно спущалъ се бурувъ,
 И едъръ клончестий горунъ
 Рѣстиятъ на него вѣковѣчно. —
 „Ей тука ѣ мѣстото! отвреть